

DĘCIE (5) *sb n*

sg *N* dęci(e) (4). ◇ *G* dęciã (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

Wianie, ruch powietrza; flatus Mącz, Calep, Cn; spiritus Mącz; flabrum Calep, Cn; flamen, flatura, inflatus, proflatus, prosper Cn (5) : Spiritus [...] Dech. Wiianie/ Powietrze/ Dęcie Wiatr. Mącz 408c, 130c; Calep 424a [2 r.].

Przen (1) :

Wyrażenie: »dęcie ducha gniewu« (1): odkryły się fundamenty światá od łaiiania twego Iehowo/ od dęcia duchá gniewu [ab inspiratione spiritus irae] twego (marg) nozdrze twey (—). BudBib Ps 17/16.

Synonimy: chuchanie, dech, wianie, wiatr.

Cf DAĆ

LW